
THESES SELECTAE
EX
VNIVERSA THEOLOGIA.

---

§. I.

Reuelationis criteria et principia.

I. Creauit Deus hominem, vt se bono libertatis usu, aeternum felicem redderet, vnde triplicis generis officia homini incumbunt, adeoque euidenter religio datur. 2) Diuiditur haec in naturalem et supernaturalem, quae possibilis, summe utilis, imo moraliter necessaria est. 3) Characteres vero, quibus in notitiam factae religionis certo venimus, sunt negatiui et positiui, hique vel interni vel externi. 4) Inter religiones quatuor, quae se in terra reuelatas testantur, Paganismus et Muhametanismus characteribus negatiuis prostrati corruunt, neque pro iis pugnant positiui. 5) Religio Iudaica, quae continetur in Pentateucho, omnino genuino, authentico et veraci, characteribus verae reuelationis insignita est, adeoque diuina dici debet. 6) Haec tamen quia particularis fuit, abroganda erat, succedente lege n. eaque vniuersali. 7) Exstitit tempore Augusti et Tiberii Iesus Nazaraenus, qui nouam religionem instituit, quam vna cum praecipuis factis Christi et Apostolorum, in libris n. T. qui pariter veraces, genuini ac authentici sunt, scriptam retinemus. 8) Eius auctor missionem suam miraculis confirmauit, dum praeter alia prodigia, quinque panibus 5000 homines Matth. XIV. et deinde 4000 saturauit c. XV., resuscitauit filium viduae Naim Luc. VII., filiam Iairi Marc. V. Lazarum Ioan. XI., atque ipse

a mortuis surrexit. 9) Facta haec praeter rationes generales veritatis, adhuc speciales notas certitudinis praefecerunt, ex testimonio quamvis semel lapsi Petri, Iudae Ischariot proditoris, Pauli ecclesiam persequentis aliorumque religionis christianaе hostium, martyrum plurimorum ex primis seculis, vt adeoque sint historice certa. 10) Miracula haec quoque hermeneutice atque philosophice vera, in confirmationem religionis a Christo peracta sunt.

§. II.

Scriptura.

1) Religionis nostrae systema praecipue in libris, quos diuinos appellamus, continetur. 2) Hi libri sunt iidem, quos Con. Trid. Sess. IV. Canoni adnumeravit, 3) hinc tam proto quam deuterocanonici, tamquam diuini a quolibet Catholico admittendi sunt. 4) Vulgata a Trid. iure authentica declarata est, quoad dogmata fidei et morum, licet non omnibus caruerit mendis. 5) Tridentinum hac sua declaratione fontium auctoritati ac valori nihil detraxit. 6) Textus Heb. malitia Iudaeorum vniuersim deprauatus haud fuit — neque incuria librariorum tot naeuos contraxit, vt amiserit suam auctoritatem. 7) Linguae Heb. notia plurimum adiuuat exegesi sacram, se sola tamen non sufficit ad Scripturae sensum passim eruendum. 8) Linguis aliis Orientalibus, quas nonnulli linguae Heb. dialectos vocant, huius studium maxime adiuuatur, potissimum id praestat lingua Arabica. 9) Quamuis Aristoteli liber de origine versionis graecae, ex regulis criticis merito suppositius videatur, nihilominus eadem ad postulata regis Ptolomaei Philadelphii a Iudaeis Solymitanis, concinnata videtur. 10) A 70 interpretibus non nisi Pentateuchum habemus.

mus.

mus. 11) Versionis LXX. summa fuit olim aucto-
 ritas, atque eadem hodie adhuc sua gaudet authentia.
 12) Scripturam nequidem in necessariis evidenter
 omnibus claram esse, experientia iam probat. 13)
 Vane dicunt Calvin. regentis claram esse. 14) Ne-
 que ad hanc claritatem sustinendam in spiritu privato
 refugium quaeri, potest. 15) Via examinis, qua sin-
 guli ex script. determinant veritates necessarias, im-
 proportionata plurimis est, et pessimas sequelas habet.

§. III.

Traditio.

1) Praeter SS. existunt traditiones ad dogmata
 pertinentes. 2) Hae quod constanter semper et vni-
 versaliter continuatae fuerint, ex eo certi efficimur,
 quod veritates, quae ex illis hauriuntur, integrae et incor-
 ruptae ad nos usque pervenerint. 3) Verbum Dei tra-
 ditum reperitur praecipue in scriptis SS. Patrum, quo-
 rum moralis in fidei ac morum consensus, summam
 parit certitudinem. 4) Eos sequi hinc recte prae-
 cepit Trid., quae lex et de *dogmatibus* nondum ex-
 presse definitis intelligenda est. 5) Hisce vero PP.
 in materiis, quae rationis sibi soli relictae lumine de-
 teguntur, nulla propria competit auctoritas.

§. IV.

Societas Christiana.

1) Christus ecclesiae docenti et credenti permi-
 sit, quod in nullo dogmate fidei et morum sit erra-
 tura. 2) Haec ecclesiae auctoritas sola est medium,
 fidem in terris incorruptam servandi. 3) Christus
 quoque apostolis eorumque successoribus ligandi solven-
 dique potestatem dedit. 4) S. Petro tamen, et Ro-
 mano pontifici in hierarchia ecclesiastica primatus non
 solum honoris, sed et iurisdictionis datus est. 5) Po-

testas ligandi semper ad aedificandum, numquam vero ad destruendum exercenda continet sub se potestatem, leges novas ferendi, transgressores puniendi, excommunicandi. 6) Ecclesiam suam instituit Christus perpetuo visibilem. 7) Huius verae ecclesiae notae sunt: Vnitas, Sanctitas, Catholicitas atque Apostolicitas.

§. V.

Essentia Dei.

1) Christus est verus Deus, Patri consubstantialis. 2) Spiritus S. non est mere virtus Patris, sed ipse verus etiam aeternusque Deus. 3) Filius a solo Patre generatur, Spiritus S. ab utroque procedit. 4) Tres igitur sunt in vna essentia diuina personae non solo nomine distinctae.

§. VI.

Corruptio et restitutio generis humani.

1) Creauit Deus hominem ad imaginem suam, corpore immortalem, constituitque eum in iustitia et sanctitate, et a rebelli concupiscentia immunem fecit. 2) Sed peccauit Adam, et peccando bona mox descripta et sibi et posteris amisit, atque in eos tam corporis quam animae mortem transfudit. 3) Extat hinc pec. orig. propagatione non imitatione in omnes diffusum, etiam in filios fidelium. 4) Iesus Christus vt grande illud generis humani redemptionis opus absolueret, veram carnem et verum corpus assumpsit, non e coelo, sed ex M. V. matre sua. 5) Veram quoque habuit animam rationalem. 6) Vna igitur eademque persona in Christo Deus et homo est, adeoque non moralis, sed realis, physica et personalis vnio datur inter Verbum et naturam humanam. 7) Facta vnione illa nulla facta est confusio, permixtio

aut

aut mutatio vtriusque naturae, sed salva permanfit utraque cum fuis proprietatibus. 8) Adeoque duplex in Chrifto voluntas et operatio admittenda. 9) Reicienda vero communicatio idiomatum in abstracto. 10) Chriflus nobis meruit gratiam sanctificantem Adae peccato amiffam, peccatorumque actualium remiffionem. 11) Non gratis ifta, nec doctrina folum aut exemplo id effecit, fed vero dato fanguinis fui praetio nos redemit.

§. VII.

Sanctificatio.

1) Gratia interna fupernaturalis, voluntatem mouens, neceffaria eft ad omne opus falutare perficiendum. 2) Imo ad initium fidei. 3) Nec datur fecundum merita noftra. 4) Praeter efficacem gratiam datur et inefficax, quae tamen veram confert et relatiuam, faltem mediatam bene agendi potentiam. 5) Semper adefl iufis volentibus urgente praeepto. 6) Gratia permanens in homine, feu iufificatio non confiflit in fola imputatione externa iufitiae Chrifli, fed in eo quod peccata vere deleantur, et anima interiorius renouetur. 7) Accepta femel iufitia effectiue iterum amitti potefl. 8) Fontes gratiae sanctificantis funt Sacramenta n. Legis, quae iftam ex opere operato producunt. 9) Septem autem nec plura nec pauciora funt vere et proprie dicta Sacramenta n. l. 10) Baptifmus tollit pec. orig. et actualia in baptifato rite difpofito. 11) Hic in aqua naturali conferri debet. 12) Eftque omnibus neceffitate praeepti et medii lege ordinaria ad salutem neceffarius. 13) Paruulis quoque adminiftrari potefl. 14) In Euchariftia Chriflus vere, realiter et fubftantialiter praefens eft. 15) Et quidem panis et vini fubftantia plane non remanente. 16)

Omnium

Omnium peccatorum remissio per poenitentiae Sacramentum ab ecclesia dari potest. 17) Confessio omnium peccatorum mortalium, ex institutione Christi necessaria est ad eorum remissionem impetrandam. 18) Matrimonium insolubile est.

§. VIII.

Ex Theologia morali.

1) Homini Christiano certae, quibus actiones suas conformare tenetur, normae sunt praescriptae, quae leges vocantur. 2) Hae leges siue naturales siue positivae et positivae siue divinae siue humanae et hae vel ecclesiasticae vel civiles in conscientia obligant. 3) Confessarius tenetur iudicare secundum leges civiles, hominesque admonere ad id explendum quod decisum est in foro civili, licet non raro mitior aequitas naturalis in eiusmodi iudiciis civilibus optanda esset. 4) Quod iustum licitum et validum est in foro civili, idem valet in foro conscientiae, adeoque asserendum est 5) testamentum in foro externo ut nullum declaratum etiam nullum esse in foro interno, pacta aliosque actus civiles secundum leges civiles in valida, etiam in foro interno non valere.

§. IX.

Ex Iure naturali civili statutarie Moguntino.

1) Amplissima Imperantium potestas non ex immediata Dei collatione sed ex pacto unionis et subiectionis deducenda est. Imperans potest omne id et hoc solum, quod salus publica exigit. 3) Subditi tenentur ad salutem reipublicae consequendam, censum et tributa, si ab eis exigantur, tam ordinaria quam extraordinaria pendere. 4) Imperanti haud plus quam ei delatum sit, potestatis convenit. 5) Priuatus inuaforem bonorum suorum, si ea aliter seruare nequit, occidere potest. 6) Vtrique parenti par competit in liberos

beros potestas. 7) praescriptio non est iuris naturae, ~~tamen non est iuris naturae~~, tamen non est contra ius naturae. 8) praescriptio est modus legitimus acquirendi dominium; 9) requisita ad praescriptionem necessaria secundum ius can. sunt a) habilitas, b) bona fides et quidem continuata, c) lapsus temporis lege determinati, 10) res aliena tempore legitimo nondum possessa detecto iniusto possessionis titulo debet restitui vero domino. 12) Interim tamen possessores b. et m. f. re aliena euicta differant ratione fructuum restituendorum. 11) Ad testamentum requiruntur solemnitates in- et externae, quibus deficientibus testamenta in utroque foro sunt nulla. 13) De iure communi septem requiruntur testes, de stat. Mog. tres sufficiunt, 14) fratribus et sororibus non debetur legitima nisi persona turpis ut heres instituat; 15) liberi tantum propter 14 causas nou. 115. c. 3. assignatas exheredari possunt, et probabilior videtur sententia, quae negat eos propter similes exheredari posse. 16) Codicillus est species testamenti, ad cuius valorem *clausulam codicillarem* requirimus, quae tamen de stat. Mog. remissa est.

§. X.

Ex Theologia pastorali.

1) Baptisati ob obstetricem in casu necessitatis rebaptisandi sunt. 2) Consuetudo de se non obstat, quo minus peccator absoluetur licet consultius sit expectare signa poenitentiae. 3) Consuetudinarius insigniter emendatus absoluendus est, nec expectandum tempus, quo omnis consuetudo extincta sit. 4) Curatus tenetur gregem sibi commissum doctrina et exemplo aedificare et pascere, hinc 5) eum oportet, praeter scientias necessarias, etiam comitatem et mansuetudinem in suis moribus gerere, 6) atque bonis sacrae eloquentiae regulis instructum esse.

§. XI.

Ex historia Ecclesiastica.

1) Purior ecclesiae disciplina, quae primis 8 seculis viguit, per falsas Isidori decretales quoad magnam partem corrupta est, quae seculis subsequenter in praxin deductae sunt. 2) Ex hoc fonte sicuti et ex consensu tacito vel deserto episcoporum aliisque de causis introducta reservatio causarum maiorum. 3) Dispensationum in legibus ecclesiae generalibus. 3) Beneficiorum. 4) Grauiorum casuum. 5) Iurisdictio immediata in omnes fideles. 6) Mos recentior mittendi legatos cum iurisdictione ordinaria. 7) Inter pontifices RR. qui iurisdictionis suae limites in medio aeuo cum praerudicio potestatis episcopalis, metropolitanae, imo et Imperantium dilatarunt, praecipui sunt Gregorius VII., Innocentius III., Gregorius IX., Bonifacius VIII., Innocentius IV., Ioannes XXII. 8) Querelis nationum potissimum tempore magni schismatis auctis, parum consultum fuit per concilia, Pisanum, et Constantiense. 9) In posteriore tamen auctoritas concilii generalis supra pontificem sessionibus IV. et V. est stabilita, quarum quidem sessionum decreta sunt omnino authentica concilii oecumenici. 10) Melius nationum grauaminibus consultum fuit per Concilium Basileense et nationi Germanicae per sic dicta Concordata principum, quorum tamen efficacia maximam partem amissa per Concordata Aschaffenburgensia. 11) Sed quae nostris temporibus anno 1764 Francofurti, an 1769. Bonae, et maxime an. 1786. in thermis Emsanis eam in rem gesta sunt demonstrant summorum Germaniae praesulum, augustissimique Imperatoris sollicitudinem in tollendis patriae grauaminibus recuperandis amissis, iuribus, feliciorisque exitus spem faciunt.

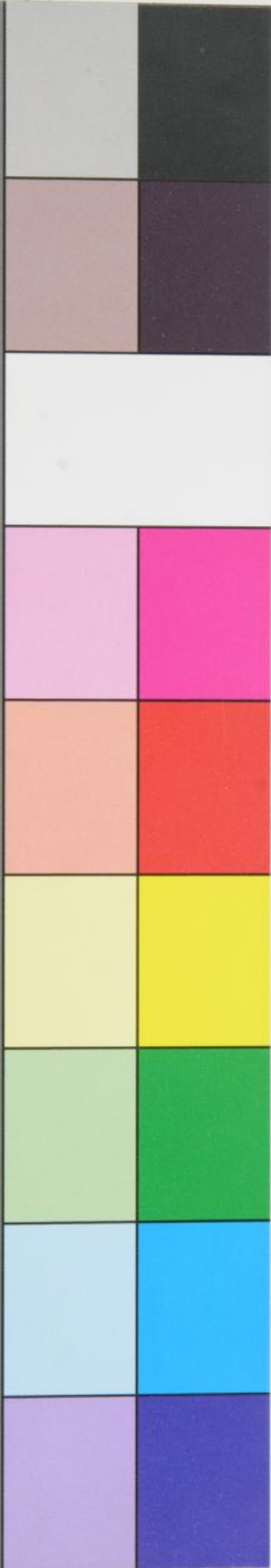

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

A 1 2 3 4 5 6 8 9 10 11 12 13 14 15 17 18 19
R G B W G K C Y M

TIFFEN® Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007